

ABSTRAKT

V řečovém projevu lze nalézt některé prvky, které jsou charakteristické pro daného mluvčího, tzv. idiosynkratické rysy. Tato práce se zaměřuje na podobu těchto rysů při záměrném maskování hlasu – zda jsou mluvčí schopni je zásadním způsobem měnit, či zda spíše zůstávají stabilní i navzdory záměrným modifikacím řečového projevu. Bylo také sledováno, zda u zkoumaných rysů při maskování hlasu existují obecné tendence k podobným změnám napříč mluvčími. Analyzovány byly statistické ukazatele základní frekvence, kontury f_0 , vokalické formanty, dlouhodobé formantové distribuce, spektrální vlastnosti sibilant, intenzita řečového projevu, intenzitní kontury, mluvní a artikulační tempo, %V a kontury lokálního artikulačního tempa. U mediánu a směrodatné odchylky f_0 , vokalických formantů, dlouhodobých formantových distribucí, intenzity, artikulačního tempa i %V byly při maskování hlasu obecně zaznamenány znatelné posuny; u většiny z těchto parametrů se tyto posuny lišily mezi mluvčími. Bylo však zjištěno, že hodnota %V má obecnou tendenci při maskování hlasu stoupat. Také intenzita ve většině případů maskování hlasu vykazovala nárůst. U kontur f_0 byly pozorovány podobné vzorce napříč mluvčími při nemaskovaném projevu; při projevu maskovaném se však v užití různých kontur f_0 napříč jednotlivci objevily větší rozdíly, mluvčí mají tedy při maskování hlasu zřejmě častěji tendenci se uchýlovat k nestandardním vzorcům průběhů základní frekvence. Podobné výsledky byly zaznamenány také u kontur temporálních. Užití intenzitních kontur se mezi maskovanými a nemaskovanými projevy příliš nelišilo, byly však pozorovány znatelné odlišnosti u některých mluvčích, které zůstávaly relativně stabilní i při maskování hlasu.

Klíčová slova:

Forenzní fonetika, maskování hlasu, idiosynkratické rysy